

EL ARTISTA EN EL LABORATORIO

XAVIER DURAN

COL·LECCIÓ «SIN FRONTERAS»

223 PÀGINES / 978-84-370-7097-1 / 19,50 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2008

Art i ciència en coevolució

A primera vista, art i ciència podrien resultar dos sabers sense gaires punts en comú. En aquest llibre, però, Duran ens mostra com al llarg de la història s'han construït nombrosos punts entre tots dos sabers. La ciència ha contribuït en gran mesura al desenvolupament de l'art i, alhora, l'art ha estat molt rellevant per al desenvolupament de la ciència. Així ho mostra Duran en un text que no vol entrar a discutir presumptes superioritats de l'una sobre l'altra sinó, pel contrari, erigir-se en punt de trobada i no de divergència.

Per mostrar aquesta coevolució d'art i ciència, Duran defuig aquelles explicacions més abstractes i denses del món acadèmic i construeix un relat que enllaça un gran nombre d'anècdotes històriques; anècdotes que comprenen un ampli període de la història i àmbits de l'art i de la ciència molt diversos. Ara bé, tot i aquesta diversitat d'àmbits artístics i científics, el llibre posa especial èmfasi en alguns en particular. En aquest sentit, cal destacar l'abundància d'anècdotes lligades a la biologia, d'una banda, i a la pintura, de l'altra.

□ Ximo Guillem-Llobat
Lletres Valencianes, n° 25

EL ÁRBOL EN EL HOMBRE

IGNACIO NAVARRO LAVARA

COL·LECCIÓ «VERSOS DE YEDRA», 3

64 PÀGINES / 978-84-935727-8-5 / 9 EUROS

VERSOS Y TRAZOS, VALÈNCIA, 2008

La distància necessària

Impregnat de poesia pels quatre costats, aquest volum és la veu de l'home des de l'origen del verb quan es féu carn. Ignacio Navarro, l'home que escriu i que vol reinventar el llenguatge, sembla retornar a un món que li és conegut a bastament per oferir una visió crua de la realitat, crua en el sentit més despulat del mot, sense concessions, emparant-se a l'aixopluc dels grans mestres del vers. El poeta retorna des del món del somni o del paradís intacte d'abans del logos. *El árbol en el hombre* està estructurat en tres parts: «El Mundo», «Intenso ser Intento» i «El árbol en el Hombre». Tot plegat, una reflexió sobre la paraula i els seus referents, els grans temes com l'amor, el temps, el desig, i un tu absent, que ocupa el lloc mític del record. A través de l'artifici del llenguatge, una veu èbria de temps, («el futuro dolor expira ya sin muerte. Hay luto por el instante atravesado»), se sorprén a l'altre costat de l'espill, («esta distancia necesaria pasa por las cuencas de manos desocupadas y ojos distraídos») i juga amb la sonoritat dels mots, despulat, conscientment, de la bèstia que som.

□ Begonya Mezquita
Lletres Valencianes, n° 25